

Άγιος Δημήτριος

10 Μαΐου 2026

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΣΑΜΑΡΕΙΤΙΔΟΣ

(Ιωάν. δ' 5 - 42)

(Πράξ. ια' 19 - 30)

Στις κορυφογραμμές της αλήθειας

«Πνεύμα ο Θεός, και τους προσκυνώντας
εν πνεύματι και αληθεία δει προσκυνείν»

ριστός Ανέστη

Η ανακάλυψη του βαθύτερου νοήματος της ζωής περνά μέσα από την αλήθεια της Εκκλησίας, όπως μάς την αποκαλύπτει ο ίδιος ο Κύριος. Η σημερινή ευαγγελική περικοπή μάς βάζει ακριβώς μπροστά σ' αυτή τη μεγάλη πρόκληση. Ν' ανοίξουμε τον εαυτό μας, να τον καταστήσουμε διάφανο, για να δεχθεί τη μεγάλη αλήθεια της ζωής, η οποία είναι εκείνη που σώζει και ανεβάζει τον άνθρωπο στις πιο ψηλές πνευματικές κορυφογραμμές.

Χρονικά και εορτολογικά βρισκόμαστε στο μέσο περίπου της πορείας μας προς την Πεντηκοστή. Είναι ίσως η πιο κατάλληλη στιγμή για να καταστούμε κοινωνοί της αποκάλυψης που ο ίδιος ο Κύριος κάνει στη συνάντησή του με τη Σαμαρείτιδα. Ότι δηλαδή ο ίδιος είναι το «ύδωρ το ζων», το «αλλόμενον εις ζωήν αιώνιον». Μια αλήθεια, η οποία επιβάλλεται να αγγίξει υπαρκτικά τον άνθρωπο και να τον απογειώσει σε δυσθεώρητα πνευματικά ύψη.

Χριστοειδής ανύψωση

Ο Χριστός στο πρόσωπο της γυναίκας εκείνης, της Σαμαρείτιδας – η οποία ήταν και αλλοεθνής και κουβαλούσε στους ώμους της κοινωνικά και εθνικά στίγματα – συναντά τον κάθε άνθρωπο, τον καθένα από μας ξεχωριστά. Μάς αποκαλύπτει συγκλονιστικές αλήθειες. Δεν είναι απλά μια περίπτωση ενός Ιουδαίου που συζητά με μια Σαμαρείτισσα. Είναι ο Υιός του Θεού, ο Σωτήρας του κόσμου που επικοινωνεί με όλους. Ακόμα και με τους πιο περιφρονημένους

Α
Γ
Ι
Ο
Σ

Δ
Η
Μ
Η
Τ
Ρ
Ι
Ο
Σ

9
3,
3

F
M

S
T
E
R
E
O

του κόσμου, για να προσφέρει αφειδώλευτα την αγάπη και την Χάρη του. Η αλήθεια του που είναι η ίδια η ζωή, ρέει από την παρουσία του ως «ύδωρ ζων» που ξεδιψά πραγματικά τον κάθε άνθρωπο, όσο κουρασμένος, όσο ταλαιπωρημένος και αν αυτός είναι. Καταξιώνει τον καθένα μας ως «πρόσωπο», με την ιδιαίτερη αξία και πνευματική αρχοντία του. Αγγίζει πιο πολύ το σημερινό άνθρωπο που περιπλανάται από αδιέξοδο σε αδιέξοδο και βρίσκεται μονίμως αποπροσανατολισμένος, χωρίς την πυξίδα της ζωής, που είναι ο ίδιος ο Χριστός και η Εκκλησία του. Η ισχυρή βεβαιότητα που έχουμε από την ευαγγελική αλήθεια είναι ότι ο Χριστός περιμένει σε κάθε στιγμή της ζωής μας για να μας συναντήσει. Σύμφωνα με την Αποκάλυψη «ίσταται επί την θύραν και κρούει». Μας καλεί όλους και τον καθένα ξεχωριστά, προσωπικά. «Τα ίδια πρόβατα φωνεί κατ' όνομα» για να γίνουμε δέκτες της προσφοράς της θεϊκής του αγάπης.

Στο πηγάδι της ζωής

Ο Χριστός κάθεται στο πηγάδι του Ιακώβ και συζητεί με τη Σαμαρείτιδα, την άγνωστη, τη στιγματισμένη και ανώνυμη μέχρι τότε εκείνη γυναίκα. Της ζητά νερό. Ο Κύριος ζητά από όλους μας κάποιες κινήσεις, ενέργειες. Ζητά την προσφορά της δικής μας αγάπης για να αποτολήσουμε την έξοδο από τον εγωκεντρικό εαυτό μας.

Ιδιαίτερα μάλιστα σήμερα που έχουμε εγκαταλείψει άσπλαχνα τον εαυτό μας στα ασφυκτικά γρανάζια της εγωκεντρικότητας, η ανταπόκρισή μας στην πρόσκληση του Κυρίου να συναντηθούμε μαζί του και να ξεδιψάσουμε από την αλήθεια του, είναι άκρως σημαντική αλλά και σωτήρια.

Το «ύδωρ το ζων»

Όπως και εμείς πολλές φορές σήμερα, έτσι και η Σαμαρείτισσα τότε λειτούργησε στην αρχή περισσότερο νοησιαρχικά, όταν ο Χριστός της ζήτησε νερό που αντλούσε από το βαθύ πηγάδι. Το μυαλό υπέβαλλε ότι ο Ιουδαίος είναι εχθρός και σε καμιά περίπτωση δεν άξιζε της οποιασδήποτε προσφοράς. Ο Χριστός όμως θέλει να της προσφέρει το αληθινό φως της ζωής. Μέσω του διαλόγου που έχει μαζί της, δίνει τη δυνατότητα στη γυναίκα να συναισθανθεί την ψυχική της κατάσταση, την αμαρτωλότητά της. Έτσι οδηγείται στο γκρέμισμα του τείχους του εγωισμού που ήταν μέχρι τότε αδιαπέραστο. Σε σημείο μάλιστα που να βλέπει τώρα καθαρά με τα μάτια της ψυχής της. Αναγνωρίζει, λοιπόν, τις προφητικές ικανότητες του συνομιλητή της. Καταξιώνεται να γίνει δέκτης της πιο μεγάλης αποκάλυψης: της Θεότητας του Κυρίου. «Εγώ ειμί ο λαλών σοι».

Αγαπητοί αδελφοί, ο Χριστός αυτό που μας ζητά είναι ν' ανοίξουμε μια έστω χαραμάδα στην καρδιά μας για να δεχθούμε την αγάπη του. Όταν την ύπαρξή μας καταυγάζει η θεία παρουσία τότε αισθανόμαστε την ανάγκη να λατρεύουμε αληθινά τον Θεό. Η αληθινή λατρεία, όπως μας διαβεβαιώνει ο Χριστός είναι η «εν Πνεύματι και αληθεία». Είναι η γεύση ότι η ύπαρξή μας ανακαινίζεται από την παρουσία της αγάπης του. Μεταβάλλεται σε Χριστοειδή, με όλη την πνευματική ακτινοβολία που μπορεί να εκπέμπει. Ισχυρή μαρτυρία αυτής της θείας εμπειρίας δίνει και ο Σίμων ο απόστολος, ο ζηλωτής, ο οποίος με το δικό του παράδειγμα επιβεβαιώνει ότι ο Αναστάς Κύριος είναι το «ύδωρ το ζων», η αιώνια αλήθεια της ζωής. Χριστός Ανέστη!

Ἀποστολικό Ἀνάγνωσμα

ν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, διασπαρέντες οἱ ἀπόστολοι ἀπὸ τῆς θλίψεως τῆς γενομένης ἐπὶ Στεφάνῳ διήλθον ἕως Φοινίκης καὶ Κύπρου καὶ Ἀντιοχείας, μηδενὶ λαλοῦντες τὸν λόγον εἰ μὴ μόνον Ἰουδαίοις. Ἦσαν δὲ τινες ἐξ αὐτῶν ἄνδρες Κύπριοι καὶ Κυρηνάιοι οἵτινες εἰσελθόντες εἰς Ἀντιόχειαν ἐλάλουν πρὸς τοὺς Ἑλληνιστάς, εὐαγγελιζόμενοι τὸν Κύριον Ἰησοῦν. Καὶ ἦν χεὶρ Κυρίου μετ' αὐτῶν, πολὺς τε ἀριθμὸς πιστεύσας ἐπέστρεψεν ἐπὶ τὸν Κύριον. Ἠκούσθη δὲ ὁ λόγος εἰς τὰ ὦτα τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις περὶ αὐτῶν, καὶ ἐξαπέστειλαν Βαρνάβαν διελθεῖν ἕως Ἀντιοχείας· ὃς παραγενόμενος καὶ ἰδὼν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ἐχάρη, καὶ παρεκάλει πάντας τῇ προθέσει τῆς καρδίας προσμένειν τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἦν ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ πλήρης Πνεύματος ἀγίου καὶ πίστεως· καὶ προσετέθη ὄχλος ἰκανὸς τῷ Κυρίῳ. Ἐξῆλθε δὲ εἰς Ταρσὸν ὁ Βαρνάβας ἀναζητῆσαι Σαῦλον, καὶ εὐρῶν αὐτὸν ἤγαγεν αὐτὸν εἰς Ἀντιόχειαν. Ἐγένετο δὲ αὐτοὺς καὶ ἐνιαυτὸν ὅλον συναχθῆναι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ διδάξαι ὄχλον ἰκανόν, χρηματίσαι τε πρῶτον ἐν Ἀντιοχείᾳ τοὺς μαθητὰς Χριστιανούς. Ἐν ταῦταις δὲ ταῖς ἡμέραις κατήλθον ἀπὸ Ἱεροσολύμων προφηταὶ εἰς Ἀντιόχειαν· ἀναστὰς δὲ εἰς ἐξ αὐτῶν ὀνόματι Ἄγαβος ἐσήμανε διὰ τοῦ Πνεύματος λιμὸν μέγαν μέλλειν ἔσεσθαι ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην· ὅστις καὶ ἐγένετο ἐπὶ Κλαυδίου Καίσαρος. Τῶν δὲ μαθητῶν καθὼς εὐπορεῖτό τις, ὥρισαν ἕκαστος αὐτῶν εἰς διακονίαν πέμψαι τοῖς κατοικοῦσιν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἀδελφοῖς· ὃ καὶ ἐποίησαν ἀποστείλαντες πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους διὰ χειρὸς Βαρνάβα καὶ Σαύλου.

Εὐαγγελικό Ἀνάγνωσμα

ὦ καιρῷ ἐκείνῳ ἔρχεται οὖν εἰς πόλιν τῆς Σαμαρείας λεγομένην Συχαρ, πλησίον τοῦ χωρίου ὃ ἔδωκεν Ἰακώβ Ἰωσήφ τῷ υἱῷ αὐτοῦ. Ἦν δὲ ἐκεῖ πηγὴ τοῦ Ἰακώβ. ὃ οὖν Ἰησοῦς κεκοπιακῶς ἐκ τῆς ὁδοιπορίας ἐκαθέζετο οὕτως ἐπὶ τῇ πηγῇ· ὥρα ἦν ὥσει ἔκτη. Ἐρχεται γυνὴ ἐκ τῆς Σαμαρείας ἀντλήσαι ὕδωρ. λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Δός μοι πεῖν. Οἱ γὰρ μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπεληλύθεισαν εἰς τὴν πόλιν, ἵνα τροφὰς ἀγοράσωσι. λέγει οὖν αὐτῷ ἡ γυνὴ ἡ Σαμαρεῖτις· Πῶς σὺ Ἰουδαῖος ὦν παρ' ἐμοῦ πεῖν αἰτεῖς, οὔσης γυναικὸς Σαμαρείτιδος ; οὐ γὰρ συγχρῶνται Ἰουδαῖοι Σαμαρεῖταις. Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῇ· Εἰ ἤδεις τὴν δωρεὰν τοῦ Θεοῦ καὶ τίς ἐστιν ὁ λέγων σοι, δός μοι πεῖν, σὺ ἂν ἤτησας αὐτὸν, καὶ ἔδωκεν ἄν σοι ὕδωρ ζῶν. λέγει αὐτῷ ἡ γυνὴ· Κύριε, οὔτε ἀντλημα ἔχεις, καὶ τὸ φρέαρ ἐστὶ βαθύ· πόθεν οὖν ἔχεις τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν; Μὴ σὺ μείζων εἰ τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβ, ὃς ἔδωκεν ἡμῖν τὸ φρέαρ, καὶ αὐτὸς ἐξ αὐτοῦ ἔπιε καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ τὰ θρέμματα αὐτοῦ; Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῇ· Πᾶς ὃ πίνων ἐκ τοῦ ὕδατος τούτου διψήσει πάλιν· Ὃς δ' ἂν πῖνῃ ἐκ τοῦ ὕδατος οὗ ἐγὼ δώσω αὐτῷ, οὐ μὴ διψήσει εἰς τὸν αἰῶνα, ἀλλὰ τὸ ὕδωρ ὃ δώσω αὐτῷ, γενήσεται ἐν αὐτῷ πηγὴ ὕδατος ἀλλομένου εἰς ζωὴν αἰώνιον. λέγει πρὸς αὐτὸν ἡ γυνὴ· Κύριε, δός μοι τοῦτο τὸ ὕδωρ, ἵνα μὴ διψῶ μηδὲ ἔρχομαι ἐνθάδε ἀντλεῖν. λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Ὑπαγε φώνησον τὸν ἄνδρα σου καὶ ἐλθὲ ἐνθάδε. Ἀπεκρίθη ἡ γυνὴ καὶ εἶπεν· Οὐκ ἔχω ἄνδρα.

Εὐαγγελικό Ανάγνωσμα

λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Καλῶς εἶπας ὅτι ἄνδρα οὐκ ἔχω· πέντε γὰρ ἄνδρας ἔσχες, καὶ νῦν ὃν ἔχεις οὐκ ἔστι σου ἀνὴρ· τοῦτο ἀληθὲς εἶρηκας. Λέγει αὐτῷ ἡ γυνὴ· Κύριε, θεωρῶ ὅτι προφήτης εἶ σύ. Οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν τῷ ὄρει τοῦτῳ προσεκύνησαν· καὶ ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἐν Ἱεροσολύμοις ἐστὶν ὁ τόπος ὅπου δεῖ προσκυνεῖν. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Γύναι, πιστευσόν μοι ὅτι ἔρχεται ὥρα ὅτε οὔτε ἐν τῷ ὄρει τοῦτῳ οὔτε ἐν Ἱεροσολύμοις προσκυνήσετε τῷ πατρί. Ὑμεῖς προσκυνεῖτε ὃ οὐκ οἶδατε, ἡμεῖς προσκυνοῦμεν ὃ οἶδαμεν· ὅτι ἡ σωτηρία ἐκ τῶν Ἰουδαίων ἐστίν. Ἄλλ' ἔρχεται ὥρα, καὶ νῦν ἐστίν, ὅτε οἱ ἀληθινοὶ προσκυνηταὶ προσκυνήσουσι τῷ πατρί ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ· καὶ γὰρ ὁ πατὴρ τοιοῦτους ζητεῖ τοὺς προσκυνούντας αὐτόν. Πνεῦμα ὁ Θεός, καὶ τοὺς προσκυνούντας αὐτόν ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν. Λέγει αὐτῷ ἡ γυνὴ· Οἶδα ὅτι Μεσσίας ἔρχεται ὁ λεγόμενος Χριστός· ὅταν ἔλθῃ ἐκεῖνος, ἀναγγελεῖ ἡμῖν πάντα. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγώ εἰμι, ὃ λαλῶν σοι. Καὶ ἐπὶ τούτῳ ἦλθαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ἐθαύμασαν ὅτι μετὰ γυναικὸς ἐλάλει· οὐδεὶς μέντοι εἶπε, τί ζητεῖς ἢ τί λαλεῖς μετ' αὐτῆς; Ἀφῆκεν οὖν τὴν ὑδρίαν αὐτῆς ἡ γυνὴ καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν πόλιν, καὶ λέγει τοῖς ἀνθρώποις· Δεῦτε ἴδετε ἄνθρωπον ὃς εἶπέ μοι πάντα ὅσα ἐποίησα· μήτι οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός; Ἐξῆλθον οὖν ἐκ τῆς πόλεως καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτόν. Ἐν δὲ τῷ μεταξύ ἠρώτων αὐτόν οἱ μαθηταὶ λέγοντες· Ραββί, φάγε. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐγὼ βρῶσιν ἔχω φαγεῖν, ἣν ὑμεῖς οὐκ οἶδατε. Ἔλεγον οὖν οἱ μαθηταὶ πρὸς ἀλλήλους· Μὴ τις ἠνεγκεν αὐτῷ φαγεῖν; Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐμὸν βρῶμά ἐστιν ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με καὶ τελειώσω αὐτοῦ τὸ ἔργον. Οὐχ ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἔτι τετράμηνός ἐστι καὶ ὁ θερισμὸς ἔρχεται; Ἰδοὺ λέγω ὑμῖν, ἐπάρατε τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν καὶ θεάσασθε τὰς χώρας, ὅτι λευκαὶ εἰσι πρὸς θερισμόν. ἤδη. Καὶ ὁ θερίζων μισθὸν λαμβάνει καὶ συνάγει καρπὸν εἰς ζωὴν αἰώνιον, ἵνα καὶ ὁ σπείρων ὁμοῦ χαίρῃ καὶ ὁ θερίζων. Ἐν γὰρ τούτῳ ὁ λόγος ἐστὶν ὁ ἀληθινός, ὅτι ἄλλος ἐστὶν ὁ σπείρων καὶ ἄλλος ὁ θερίζων. Ἐγὼ ἀπέστειλα ὑμᾶς θερίζειν ὃ οὐχ ὑμεῖς κεκοπιάκατε· Ἄλλοι κεκοπιάκασι, καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν κόπον αὐτῶν εἰσεληλύθατε. Ἐκ δὲ τῆς πόλεως ἐκείνης πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν τῶν Σαμαρειτῶν διὰ τὸν λόγον τῆς γυναικὸς, μαρτυρούσης ὅτι εἶπέ μοι πάντα ὅσα ἐποίησα. Ὡς οὖν ἦλθον πρὸς αὐτόν οἱ Σαμαρεῖται, ἠρώτων αὐτόν μείναι παρ' αὐτοῖς· καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ δύο ἡμέρας. Καὶ πολλῶν πλείους ἐπίστευσαν διὰ τὸν λόγον αὐτοῦ, τῇ τε γυναικὶ ἔλεγον ὅτι οὐκέτι διὰ τὴν σὴν λαλιὰν πιστεύομεν· αὐτοὶ γὰρ ἀκηκόαμεν, καὶ οἶδαμεν ὅτι οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ σωτὴρ τοῦ κόσμου ὁ Χριστός.

